

206-3

206.7627

DE KLEINE
BUFFON,
 OF
 NATUURLIJKE HISTORIE
 VOOR
KINDEREN;

BEWERKT DOOR
R. G. RIJKENS.

Met 44 plaatjes.

Vierde Druk.



TE GRONINGEN, BIJ
A. L. SCHOLTENS.
 1854.

DE NEUSHOREN.

OM ZIJN
HOORN IS
DIT BEEST



ALS HIJ BOOS
WORDT, ZEER
GEVREESD.

Dit leelijk schepsel, een van de grootste des aardbodems, ontleent zijn' naam van eenen beweegbaren horen, dien hij op den neus heeft.

Er zijn twee soorten van Neushorens; de eene houdt zich op in Azie, de andere in Amerika. De eersten hebben slechts één' horen, de anderen hebben er twee. De Neushoren uit Azie heeft korte pooten en drie vingers aan elken voet, die in even zoo vele hoeven besloten zijn. Zijn zware huid is zeer dik, en vormt lange en diepe plooiën, die aan het dier het voorkomen geven, als of hij met een harnas uit verscheidene stukken bekleed ware.

Zij, die jagt op dit dier maakten, getuigen, dat hetzelfde te vreezen is, wanneer het boos wordt. Hij raamt dan op zijnen vijand aan en met eene gezwindheid, welke verbaast. Niets stuit hem dan in zijnen loop. Tamelijk zware boomen drukt hij om, en ware het niet, dat hij in zijnen snellen vaart altijd regtuit liep, zich niet spoedig kunnende wenden en draaijen dan zoude zijn vijand hem niet gemakkelijk kunnen ontkomen. Doch deze let er op, om telkens zijdelings af te draaijen, ten einde het dier te ontkomen. Hij vindt vermaak in modderachtige streken, en voedt zich met ruwe kruiden.

HET RIVIERPAARD.

DIT VREES-
LIJK DIER BE-
ZIT VEEL
KRACHT,



WEE HEM!
DIE NAAR ZIJN
LEVEN
TRACHT.

Het Rivierpaard is, na den olifant, het grootste dier. Het heeft een' groven kop en een' opgezetten muil. De opening van zijn' bek is zeer groot, en zijne beide kaken zijn elk met vier lange snijtanden gewapend, welker hoedanigheid kostelijker is dan 't ivoor. Zijne huid, van haar ontbloot en bruin van kleur, is zoo hard, dat zij een snaphaanskogel wederstaat.

Dit dier vindt men in de groote rivieren van Afrika. Hij zwemt met groote gemakelijkheid en blijft lang onder water, waar hij zich met visschen en waterplanten voedt. Zacht van aard zijnde, maakt hij alleen gebruik van zijne ontzettende kracht, om de aanvallen zijner vijanden af te keeren, waaronder die van den mensch alleen vreeselijk voor hem zijn. Het wijfje brengt slechts één jong voort, en zoogt het, tot dat het sterk genoeg geworden is, om zijne moeder te volgen, door haar in het water gebragt, en in 't zwemmen en vischvangen onderwezen te worden. Men verzekert, dat haar melk bijna zoo goed is als van de koe, en dat haar vleesch een' aangename smaak heeft.